

۱ الگوریتم Needleman-wunsch (۱۹۷۰) – برنامه‌سازی پویا

فرض کنید X_i ، i کاراکتر اول X را نظر بگیرید. Y_j را نیز به‌طور مشابه تعریف می‌کنیم. حال می‌خواهیم میزان شباهت X_i و Y_j را به دست آوریم. برای این کار فرض کنید، بهترین امتیاز هم‌ردیفی X_i و Y_j را $V(i, j)$ در نظر بگیرید.

در هم‌ترازی بهینه برای X_i و Y_j سه حالت زیر می‌باشد:

۱. آخرین بازها با یکدیگر هم‌تراز شده‌اند.
۲. آخرین باز X_i با یک indel هم‌تراز گردیده است.
۳. آخرین باز Y_j با یک indel هم‌تراز گردیده است.

به خاطر جمع پذیر بودن Scores مابقی هم‌ترازها بایستی بهینه باشند.

$$v(i, j) = \max \begin{cases} v(i-1, j-1) + \sigma(x_i, y_j) \\ v(i-1, j) + \sigma(x_i, -) \\ v(i, j-1) + \sigma(-, y_j) \end{cases}$$

شرایط پایه‌ای:

$$V(0,0) = 0$$

$$V(i, 0) = \sum_{k=1}^i \sigma(x_k, -); 1 \leq i \leq n$$

$$V(0, j) = \sum_{k=1}^j \sigma(x_j, -); 1 \leq j \leq m$$

به طور مثال تابع امتیاز زیر را در نظر بگیرید.

$$\sigma(a, b) = \begin{cases} +2, & a, b \in \Sigma \text{ and } a = b \\ -1, & \text{o.w} \end{cases}$$

حال می‌خواهیم بهترین هم‌ترازی دو رشته‌ی ACGTA و ATTA را به دست آوریم. طبق فرمول‌های داده شده، جدول زیر را پر می‌نماییم.

	-	A	C	G	T	A
-	0	-1	-2	-3	-4	-5
A	-1	2	1	0	-1	-2
T	-2	1	1	0	2	1
T	-3	0	0	0	2	1
A	-4	-1	-1	-1	1	4

که با توجه به نحوه‌ی پر شدن جدول دو هم‌ردیفی بهینه‌ی زیر وجود دارد.

A	C	G	T	A
A	-	T	T	A

A	C	G	T	A
A	T	-	T	A

۱-۱ پیچیدگی زمانی

پیچیدگی زمانی این الگوریتم برابر $O(mn)$ است. می‌توان با استفاده از الگوریتم four-Russions آن را بهبود بخشید.

۲-۱ پیچیدگی حافظه

اگر تنها مقدار هم‌ترازی بهینه مدنظر باشد، با حافظه‌ی $O(\min\{m, n\})$ می‌توان جواب را به دست آورد. زیرا تنها نیاز به نگهداری دو سطر یا دو ستون آخر است. اما اگر بخواهیم خود هم‌ترازی را نیز به‌عنوان خروجی بدهیم، $O(mn)$ حافظه برای نگهداری کل جدول نیاز است و دلیل آن نیز نیاز به نگهداری کل اشاره‌گرها در جدول است. می‌توان با الگوریتم Hirschberg آن را کاهش داد و مسئله را با زمان اجرای $O(mn)$ و حافظه‌ی $O(\min\{m, n\})$ حل نمود.

۲ الگوریتم Hirschberg (۱۹۷۷) – هم‌ترازی با حافظه‌ی خطی

همان‌طور که می‌دانیم، در پاره‌ای از موارد می‌توان زمان زیاد را تحمل کرد ولی میزان حافظه‌ی مصرفی زیاد را نمی‌توان. مثال: ژنوم انسان 3×10^9 باز دارد و اگر بخواهیم یک رشته‌ی ۱۰۰ تایی را با این رشته هم‌ردیف نماییم، نیاز به حافظه‌ی 3×10^{11} خواهد بود، که در حقیقت ۳۰۰ گیگابایت حافظه است!!

سؤال: آیا می‌توان نیاز به نگهداری همه‌ی اشاره‌گرها را با افزایش میزان محاسبات کاهش داد.

جواب: بله، به‌طور مثال می‌توان سطر به سطر $V(i, j)$ را محاسبه نمود تا به سطر نهایی برسیم و تنها اشاره‌گرهای سطر آخر ذخیره نماییم. حال می‌توان با استفاده از اشاره‌گرها، عقب‌گرد کرد و به سطر قبلی برسیم. حال به یک مسئله‌ی کوچک‌تر رسیدیم که می‌توان به‌صورت بازگشتی آن را نیز حل کرد. میزان حافظه و زمان اجرای الگوریتم برابر است با:

معیار	میزان
حافظه	$O(\min\{m, n\})$
زمان اجرا	$O(nm \times \min\{m, n\})$

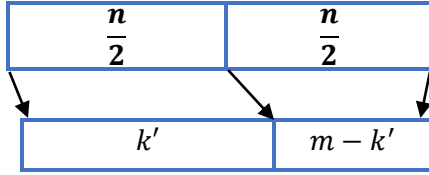
سؤال: آیا می‌توان زمان اجرای الگوریتم بالا را بهبود بخشید؟

تعریف: برای هر رشته‌ی α رشته α^r را به‌عنوان معکوس رشته معرفی می‌نماییم.

تعریف: برای دو رشته تعریف می‌نماییم، $V^r(i, j)$ به‌عنوان بهترین شباهت میان $X^r(1 \dots i)$ و $Y^r(1 \dots j)$ تعریف می‌کنیم.

$$\text{لم: } V(n, m) = \max_{\{0 \leq k \leq m\}} V\left(\frac{n}{2}, k\right) + V^r\left(\frac{n}{2}, m - k\right)$$

طرف اول: برای هر $k' \in \{0, \dots, m\}$ می‌توانیم $Y(1 \dots k')$ و $X\left(1 \dots \frac{n}{2}\right)$ را هم‌ردیف نموده و سپس $X\left(\frac{n}{2} + 1, \dots, n\right)$ را بها $Y(k' + 1, \dots, m)$ هم‌ردیف نمود.

طبق تعریف امتیاز هم‌ردیفی اول $V\left(\frac{n}{2}, k'\right)$ و هم‌ردیفی دوم $V^r\left(\frac{n}{2}, m - k'\right)$ می‌باشند. بنابراین داریم:

$$V(n, m) \geq \max_{\{0 \leq k \leq m\}} V\left(\frac{n}{2}, k\right) + V^r\left(\frac{n}{2}, m - k\right)$$

طرف دوم: بهترین هم‌ردیفی X و Y را در نظر بگیرید و k^* را آخرین حرفی از رشته‌ی Y در نظر بگیرید که با حرف $X\left[\frac{n}{2}\right]$ یا قبل‌تر از آن هم‌ردیف شده است در نظر بگیرید. بنابراین $X[1 \dots \frac{n}{2}]$ با $Y[1 \dots k^*]$ هم‌ردیف گردیده است و $X\left[\frac{n}{2} + 1 \dots n\right]$ و $Y[k^* + 1 \dots m]$ هم‌ردیف گردیده است. بنابراین داریم:

$$\begin{aligned} V(n, m) &\leq V\left(\frac{n}{2}, k^*\right) + V^r\left(\frac{n}{2}, m - k^*\right) \\ &\leq \max_{\{0 \leq k \leq m\}} [V\left(\frac{n}{2}, k\right) + V^r\left(\frac{n}{2}, m - k\right)] \end{aligned}$$

بنابراین بهترین هم‌ردیفی باید دقیقاً از $\left(\frac{n}{2}, k^*\right)$ عبور نماید.

تعریف: L را مسیر بهینه‌ی هم‌ردیفی در نظر بگیرید که از خانه‌ی $(0, 0)$ شروع گردیده و در خانه‌ی (n, m) پایان یابد.

تعریف: $L_{\lfloor \frac{n}{2} \rfloor}$ را یک زیر مسیر از L در نظر بگیرید که با آخرین حلقه‌ی L در ردیف $\frac{n}{2} - 1$ آغاز گردیده و با اولین حلقه L در ردیف $\frac{n}{2} + 1$ پایان می‌پذیرد.

لم: k^* ردیف $\frac{n}{2}$ در $O(nm)$ زمان و $O(m)$ فضا قابل محاسبه است. همچنین $L_{\lfloor \frac{n}{2} \rfloor}$ در همین محدودیت زمانی قابل محاسبه است.

اثبات: با اجرای الگوریتم برنامه‌سازی پویا برای X و Y و ادامه دادن تا ردیف $\frac{n}{2}$ می‌توانیم اشاره‌گرهای ردیف آخر را محاسبه نماییم. در این حالت $V\left(\frac{n}{2}, k\right)$ برای تمام k ها محاسبه می‌گردد و میزان حافظه‌ی $O(m)$ می‌باشد. به همین ترتیب X^r و Y^r را هم ردیف کرده و تا ردیف $\frac{n}{2}$ پیش می‌رویم. در این حالت $O(m)$ حافظه نیاز بوده و تمام مقادیر $V^r\left(\frac{n}{2}, m - k\right)$ را برای تمام k ها بدست می‌آوریم. حال $V\left(\frac{n}{2}, k\right)$ و $V^r\left(\frac{n}{2}, m - k\right)$ را با هم جمع نموده و مقدار ماکزیمم را پیدا می‌نماییم که همان k^* است. این عمل هم $O(m)$ زمان دارد.

حال با استفاده از اشاره‌گرها بازگشت می‌نماییم. با استفاده از اشاره‌گرهای اول به اولین خانه به نام K_1 در $\frac{n}{2} - 1$ دسترسی می‌نماییم. با استفاده از اشاره‌گرهای دوم می‌توانیم به خانه‌ی K_2 در ردیف $\frac{n}{2} + 1$ بی‌بریم. این دو مسیر با یکدیگر زیر مسیر $L_{\lfloor \frac{n}{2} \rfloor}$ را می‌سازند.

در مجموع با زمان اجرای $O(nm)$ و حافظه‌ی $O(m)$ برای یافتن K_1 و K_2 و K^* لازم است. برای آنالیز زمانی فرض می‌نماییم که مقدار محاسبه برای پر کردن یک جدول برنامه‌نویسی پویا برابر است با cnm . (برای یک مقدار ثابت c) مثلاً برای محاسبه‌ی قسمت اول $\frac{cnm}{2}$ محاسبه و برای قسمت دوم (مسیر معکوس) $\frac{cnm}{2}$ لازم است و بنابراین سر جمع cnm زمان نیاز دارد.

پس از مرحله‌ی اول مسئله به دو زیر مسئله زیر تبدیل می‌گردد:

$$\left(\begin{array}{c} X[1 \dots \frac{n}{2} - 1] \\ Y[1 \dots K_1] \end{array} \right) \text{ and } \left(\begin{array}{c} X[\frac{n}{2} + 1 \dots n] \\ Y[K_2 \dots m] \end{array} \right)$$

$$\frac{cn}{2} k^* + \frac{cn}{2} (m - k^*) = \frac{cnm}{2}$$

$$\frac{cn}{4} k^{**} + \frac{cn}{4} (k^* - k^{**}) + \dots = \frac{cnm}{4}$$

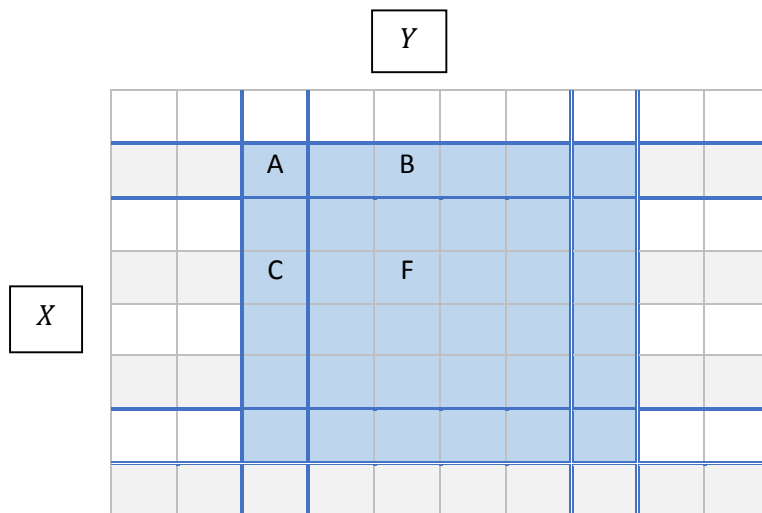
$$\sum_{i=1}^{\log n} \frac{cnm}{2^{i-1}} \leq 2cnm$$

زمان کل:

$$O(cnm)$$

۳ الگوریتم Four – Russians

برای سادگی فرض می‌نماییم که X و Y دارای طول یکسان n می‌باشند.

مطابق شکل بالا، E یک بخش رشته‌ی Y و D یک بخش رشته‌ی X است که مقابل قسمت رنگ‌شده آمده است. بدیهی است که در ناحیه‌ی F فقط تابعی از مقدار V در A و B و C و مقدار رشته در E و D است.

تعریف: block function به تابع میان (A, B, C, D, E) به F را تابع بلوکی می‌نماییم. بدیهی است که مقدار سطر آخر و ستون آخر نیز تنها به (A, B, C, D, E) رابطه دارند به تابع میان این دو تابع بلوکی محدود شده اطلاق می‌گردد.

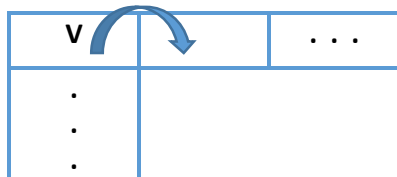
روش:

- ۱- ابتدا جدول برنامه‌ریزی پویا، را با بلوک‌های t پوشش می‌دهیم. که در آن، سطر نهایی هر بلوکی با سطر ابتدایی بلوک بعدی مشترک است. با فرض آن که $n = k(t - 1)$ به‌طور کلی k^2, t^2 -بلوک داریم.
- ۲- می‌توانیم مقدار اولیه سطر و ستون صفر را در آوریم.
- ۳- می‌توانیم سطر و ستون بعدی را توسط تابع بلوکی محدودشده به دست آوریم و آن‌قدر ادامه دهیم تا در سلول (n, n) مقدار نهایی را بیابیم.

فرض نماییم که تابع بلوکی محدودشده را داشته باشیم. در این صورت برای یک ورودی خاص $O(t)$ لازم است که خروجی آن را بیابیم. در جمع $\Theta\left(\frac{n^2}{t^2}\right)$ بلوک وجود دارد. بنابراین کل زمان موردنیاز برابر است با $\Theta\left(\frac{n^2}{t}\right)$. حال اگر t را عددی در مرتبه $\log n$ قرار دهیم داریم، زمان موردنیاز، برابر است با $\Theta\left(\frac{n^2}{\log n}\right)$.

اگر از مدل Unit-Cost Ram استفاده کنیم، به دست آوردن خروجی در زمان ثابت قابل محاسبه است و در نتیجه زمان اجرای کل الگوریتم برابر است با $\Theta\left(\frac{n^2}{(\log n)^2}\right)$.

حال بایستی زمان محاسبات اولیه را در بیاوریم. زمان لازم برای هر نمونه $\Theta(t^2)$ است. اما در مورد تعداد نمونه‌ها هیچ تقریبی نداریم. طبق شکل زیر، اگر V را داشته باشیم، خانه‌ی بعدی حداکثر چه میزان اختلاف می‌تواند داشته باشد؟

فرض کنید هر خانه با دانستن خانه‌ی مجاور خود، حداکثر s حالت مختلف داشته باشد. آنگاه تعداد شرایط موجود برابر است با $s^{2(t-1)}$ و برای ورودی Σ^{2t} در نتیجه تعداد کل ورودی برابر است با $\Sigma^{2t} s^{2(t-1)}$ بنابراین کل زمان می‌شود

$$O(s^{2t} \Sigma^{2t} t^2)$$

$$O[n(\log n)^2] \text{ و با داشتن } t = \frac{\log s \Sigma}{2} \text{ زمان محاسبه برابر است با}$$

میزان حافظه‌ی موردنیاز:

$$1. \text{ حافظه‌ی حالت نگهداری مسیر } O(s^{2t} \Sigma^{2t} t)$$

$$2. \text{ حافظه‌ی نگهداری کل خانه‌های جدول } O(s^{2t} \Sigma^{2t} t^2)$$

در چه صورت مقدار offset محدود می‌باشد؟

مثال:

$$\sigma(a, b) = \begin{cases} 2, & a, b \in \Sigma \text{ and } a = b \\ -1, & o.w \end{cases}$$

که در آن گزینه‌ها حداکثر یکی کمتر و حداکثر ۳ تا بیش‌تر از مجاور خود هستند. که در کل ۵ گزینه را به ما می‌دهد.

مثال: Edit distance مطابق فرمول زیر تعریف می شود:

$$\sigma(a, b) = \begin{cases} 0, & a, b \in \Sigma \text{ and } a = b \\ -1, & \text{o.w} \end{cases}$$

و برای حالتی که بخواهیم جریمه را کمینه کنیم از رابطه‌ی زیر استفاده می کنیم:

$$\sigma(a, b) = \begin{cases} 0, & a, b \in \Sigma \text{ and } a = b \\ 1, & \text{o.w} \end{cases}$$

لم: در هر سطر و ستون و یا قطر جدول برنامه‌ریزی پویا، دو خانه مجاور دارای اختلاف حداکثر ۱ هستند.

اثبات:

طبق رابطه‌ای که برای پر کردن جدول استفاده می کنیم، داریم:

$$D(i, j) \leq D(i - 1, j) + 1$$

حال می خواهیم کران پایین را حساب کنیم. اگر X_i با Y_l هم ردیف شده باشد، داریم:

$$D(i, j) \geq D(i - 1, l - 1) + (j - l)$$

و از طرفی داریم:

$$D(i - 1, j) \leq D(i - 1, l - 1) + (j - l + 1)$$

و در نتیجه داریم:

$$D(i - 1, j) \leq D(i, j) + 1$$

و در نتیجه داریم:

$$D(i - 1, j) - 1 \leq D(i, j) \leq D(i - 1, j) + 1$$